

Nr 30.

Godkänd av första kammaren den 19 februari 1935.

Godkänd av andra kammaren den 19 februari 1935.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under »Utgifterna. För flera huvudtitlar gemensamma frågor» gjorda framställning angående avlöningsförhållandena för föredragande i regeringsrätten.

(Statsutskottets utlåtande nr 22.)

Till Konungen.

I den till riksdagen avlåtna, den 4 januari 1935 dagtecknade propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1935/1936 har Kungl. Maj:t under punkt 4 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, avseende »Utgifterna. För flera huvudtitlar gemensamma frågor» föreslagit riksdagen att godkänna de av chefen för finansdepartementet i sagda statsrådsprotokoll förordade grunderna i fråga om rätt till lönetursberäkning för föredragande i regeringsrätten.

I samband med den revision av avlöningsstaterna, som ansetts böra ske i anslutning till den beslutade omläggningen av riksstatens uppställning, har, såsom statsrådsprotokollet utvisar, regeringsrättsföredragandenas ställning lämpligen synts böra regleras på ett sätt, som närmare överensstämmer med eljest tillämpade regler. Med hänsyn till de kvalifikationer, som erfordras för arbetets fullgörande, har det förefallit naturligt, att därvid för de föredragande, vilka beräknas mera varaktigt bliva helt tagna i anspråk för denna tjänstgöring, tillämpas en anställningsform, som möjliggör beredande åt dem av pensionsrätt enligt civila tjänstepensionsreglementet. I sådant syfte har det ansetts lämpligt, att ifrågavarande föredragande — i socialdepartementet 2, i kommunikationsdepartementet 1, i finansdepartementet 3, i ecklesiastikdepartementet 1 och i jordbruksdepartementet 1 — erhålla ställning av tjänstemän å extra stat med placering i lönegraden B 29.

Kungl. Maj:ts förslag innebär, att samtliga nyss avsedda föredragande skulle — fränsett löneminskning på grund av pensionsavdrag — erhålla samma lön, som hittills tillkommit föredragande med placering i den högre

av de nu tillämpade båda lönegrupperna. För föredragande, tillhörande den lägre av de nuvarande lönegrupperna, skulle förslaget medföra en löneförhöjning motsvarande högst två löneklasser. Med beaktande av att de befattningshavare, varom fråga är, i verkligheten kommit att erhålla en annan ställning än som vid 1926 års riksdags beslut för dessa befattningshavare förutsattes, i det att innehavet av tjänsterna icke, såsom tänkt var, blivit av kortfristig natur och då föredragandena faktiskt utföra likartat arbete, har riksdagen ansett sig böra medgiva, att samtliga föredragandena hänföras till samma lönegrad. Den föreslagna lönegradsplaceringen har riksdagen ansett kunna godtagas.

Med avseende å rätt till lönetursberäkning för den, som vid utgången av budgetåret 1934/1935 innehar förordnande såsom föredragande i regeringsrätten och från och med den 1 juli 1935 i sådan egenskap erhåller ställning såsom tjänsteman å extra stat, har, bland annat, för att förebygga försämring i nuvarande lönevillkor, ansetts böra föreskrivas *dels* att de nya bestämmelserna skola så tillämpas, som om de varit gällande under hela den tid, tjänstemannen innehaft förordnande såsom föredragande, *dels ock* att sådan tjänsteman icke skall lida minskning i den rätt att uppflyttas i löneklass, som tillkommit honom enligt hittills gällande bestämmelser. Beträffande föredragandes rätt till lönetursberäkning vid befordran till tjänst i lönegraden B 30 har det av 1926 års riksdag i sådant hänseende gjorda medgivandet ansetts böra gälla även för framtiden. Anledning till erinran i avseende å lönetursberäkningen har ej heller synts riksdagen förefinnas i annan mån än att riksdagen, vad de för närvarande i lönegraden B 26 placerade föredragandena angår, icke kunnat godtaga förslaget därom, att de nya bestämmelserna skulle så tillämpas, som om de varit gällande under hela den tid, tjänstemännen innehaft förordnande såsom föredragande i regeringsrätten. Följaktligen böra de för ordinarie befattningshavare gällande reglerna för löneklassplacering vid befordran till högre lönegrad i detta fall tillämpas.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen med sålunda vidtagen ändring godkänt de av chefen för finansdepartementet i statsrådsprotokollet över finansärenden den 4 januari 1935 förordade grunderna i fråga om rätt till lönetursberäkning för föredragande i regeringsrätten.

Stockholm den 19 februari 1935.

Med undersätlig vördnad.
